

s. Bruna od Maryi

Dokumentacja do filmu:

„VIGANÒ kontra BURKE!!! Franciszek ANTYPAPIEŻEM!”

Link do filmu: https://youtu.be/x_6GS5q-chs

Zostań Patronem kanału – wesprzyj, proszę, moja pracę:

Fundacja Biskupa Hugona

Bank Pocztowy S.A. 17 1320 1104 3006 5417 2000 0001

tytułem: pustelnia-youtube

Źródło główne:

Matt Gaspers, CFN INTERVIEWS VIGANÒ: Francis, Trump, Ukraine, Child Trafficking, and More, <https://catholicfamilynews.com/blog/2023/08/11/cfn-interviews-vigano-francis-trump-ukraine-child-trafficking-and-more/> [dostęp: 14.08.2023].

Niektórzy kardynałowie, którzy weszli na konklawe w 2013 roku, wydają się nie rozumieć powagi tego, co się wydarzyło na konklawe i nadal się dzieje, pod fałszywym pozorem formalnej legalności. Słyszeliśmy, jak zaciekle bronili papieżstwa, oświadczając, że błędów zaproponowanych przez Bergoglio i jego improwizowanych prowokacji nie należy uważać za papieskie Magisterium; słyszeliśmy, jak proszą Bergoglio o rozwiązanie Dubiów, a on nawet nie raczył odpowiedzieć, i na tym wszystko się skończyło.

Jeśli chodzi o milczenie w sprawie wydarzeń, które miały miejsce podczas konklawe, to widzę tu również pewną formalnie legalistyczną mentalność przeważającą nad pilną potrzebą położenia kresu wyrotowemu zamachowi stanu głębokiego kościoła. Ich główną troską jest to, aby nie podważać przestrzegania norm obowiązujących w czasach względnej normalności, tak aby nie można było powiedzieć, że pogwałcili ludzkie zasady, podczas gdy z szacunku dla procedur uznają za dopuszczalne pogwałcenie boskich przykazań, dokonywane przez nikogo innego jak przywódców hierarchii katolickiej.

Uważam za niezrozumiałe, że członek Kolegium Kardynałów może zwierzać się przyjaciołom, że był świadkiem faktów unieważniających wybór Jorge Mario, a jednocześnie nie chce ich publicznie potępić, aby nie złamać tajemnicy papieskiej. Tajemnicy, którą już złamał, rozmawiając o niej z tymi, którzy nic nie mogą zrobić, co zmusza Jego Eminencję do milczenia przed Kościołem, którego pasterze być może mogliby rozstrzygnąć tę kwestię. Nie mówimy tutaj o Tajemnicy Spowiedzi, ale raczej o sprawach, których otaczanie dyskrecją jest uzasadnione, dopóki nie będzie szkodzić instytucji, która je zastrzegła.

Źródło dodatkowe:

Jan Paweł II, Konstytucja apostolska Universi Dominici Gregis,

https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/jan_pawel_ii/konstytucje/universi_dominici_22021996 [dostęp: 14.08.2023].

12. Na pierwszych Kongregacjach ogólnych należy postarać się, by Kardynałowie mieli do dyspozycji egzemplarz niniejszej Konstytucji, a równocześnie by mogli ewentualnie stawiać pytania dotyczące znaczenia i wykonania ustalonych tam norm. Wypada ponadto, by odczytano część niniejszej Konstytucji dotyczącą wakatów Stolicy Apostolskiej. W tym samym czasie wszyscy obecni Kardynałowie mają złożyć przysięgę na zachowanie zawartych w Konstytucji przepisów oraz na dotrzymanie tajemnicy. Taka przysięga - a mają ją złożyć także Kardynałowie, którzy uczestniczą w tych Kongregacjach, przybywszy z opóźnieniem powinna być odczytana przez Kardynała Dziekana lub ewentualnie przez innego przewodniczącego Kolegium, zgodnie z normą ustaloną w n. 9 niniejszej Konstytucji, w obecności innych Kardynałów według następującej formuły:

My, Kardynałowie Świętego Kościoła Rzymskiego, stopnia biskupiego, prezbiterkiego i diakonńskiego, przyrzekamy, zobowiązujemy się i przysięgamy, wszyscy i każdy z osobna, ściśle i wiernie zachować wszystkie normy, Zawarte w Konstytucji apostolskiej «Universi Dominici gregis» Papieża Jana Pawła II, i skrupulatnie dochować tajemnicy o tym wszystkim, co w jakikolwiek sposób miałyby związek z wyborem Biskupa Rzymskiego lub co ze swej natury, w czasie wakatów Stolicy Apostolskiej, wymagałoby takiej tajemnicy.

Potem każdy Kardynał powie: *I ja, N. Kardynał N., przyrzekam, zobowiązuję się i przysięgam. A kładąc rękę na Ewangelię doda: Tak mi dopomóż, Panie Boże i te Święte Ewangelie, których ręką moją dotykam.*

58. Ci wszyscy, którzy w jakikolwiek sposób, według tego co jest przewidziane w n. 46 niniejszej Konstytucji, pełnią służbę w pracach związanych z wyborem i którzy bezpośrednio lub pośrednio mogliby jakoś naruszyć tajemnicę – słownie lub pisemnie, lub za pomocą znaków, lub jakiegokolwiek innej rzeczy winni się absolutnie tego wystrzegać, ponieważ w przeciwnym przypadku ściągliby na siebie karę ekskomuniki latae sententiae zarezerwowaną Stolicy Apostolskiej.

59. W sposób szczególny jest zabronione Kardynałom elektorom ujawnianie jakiegokolwiek innej osobie wiadomości, które bezpośrednio lub pośrednio dotyczą głosowań, jak również tego, co było omawiane lub ustalone odnośnie do wyboru Papieża na spotkaniach Kardynałów, tak przed wyborem, jak w czasie wyboru. Takie zobowiązanie do tajemnicy dotyczy także Kardynałów nieelektorów uczestniczących w Kongregacjach ogólnych według n. 7 niniejszej Konstytucji.

60. Nakazuję ponadto Kardynałom elektorom, graviter onerata ipsorum conscientia zachowanie tajemnicy o tych sprawach także po dokonaniu wyboru nowego Papieża, przypominając, że w żaden sposób nie jest dozwolone naruszenie tajemnicy, jeśli nie zostało udzielone w tym względzie specjalne i wyraźne upoważnienie samego Papieża.